

prima instanță Gh. Pavliuc
instanța de apel M. Ciugureanu
B. Bîrca
E. Cobzac

dosarul nr. 2ra-3090/14

DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima
Judecătorii Svetlana Novac, Oleg Sternioală,
Petru Moraru, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Roman Bolocan și Galina Bolocan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Bolocan și Galina Bolocan împotriva Societății pe acțiuni „Drumuri Bălți”, Agenția Transporturi a Republicii Moldova, Agenția Proprietății Publice și Firma de producere și comerț „Sipuș” Societate cu răspundere limitată cu privire la anularea deciziei privind organizarea și desfășurarea licitației, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Roman Bolocan și Galina Bolocan și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 23 decembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2014, Roman Bolocan și Galina Bolocan au depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Drumuri Bălți”, Agenția Transporturi a RM și Agenția Proprietății Publice cu privire la anularea deciziei privind organizarea și desfășurarea licitației.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că fiind angajat la SA „Drumuri Bălți”, Roman Bolocan a primit în calitate de spațiu locativ casa liniară din mun. Bălți, șoseaua Glodenilor, km 4, ce se află la balanța SA „Drumuri Bălți”.

Menționează reclamanții că împreună cu copiii săi s-au stabilit cu traiul în casa liniară din mun. Bălți, șoseaua Glodenilor, km 4, iar începând cu anul 2009 au viză de domiciliu în respectivul bun imobil, suportând toate cheltuielile de exploatare, întreținere și reparație a acestuia.

Suștin că în repetate rânduri s-au adresat către Agenția Transporturi a RM, Ministerul Transporturilor și Gospodăriei Drumurilor și Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului cu cereri de a li se permite privatizarea casei de linie, însă li s-a comunicat că actele necesare pentru negocieri directe sunt în procedură, iar negocierile vor fi examinate în cadrul comisiei și, respectiv, despre condițiile de privatizare vor fi anunțați suplimentar.

Astfel, indică că până la moment nu a fost posibilă privatizarea casei liniare din mun. Bălți, șoseaua Glodenilor, km 4, iar recent a aflat despre faptul că respectivul bun imobil a fost vândut la licitație cu strigare și că a avut loc licitația corespunzătoare.

Au mai remarcat că licitația/privatizarea casei liniare din mun. Bălți, șoseaua Glodenilor km 4 a avut loc ilegal din momentul în care în respectiva cameră locuiesc ei împreună cu copii lor.

De asemenea au indicat că bunul imobil a fost scos la licitație la un preț diminuat, deoarece prin răspunsul Ministerului Transporturilor și Gospodăriei Drumurilor nr. 04-6/221 din 04 martie 2008, valoarea casei a fost estimată la 45000 lei, însă, la licitație casa a fost expusă la prețul inițial de 29000 lei, pe când, Roman Bolocan a fost dispus să procure bunul imobil menționat la un preț mult mai mare decât cel la care a fost expusă casa pentru vânzare la licitație. Însă semnarea contractului de vânzare-cumpărare prin negocieri directe nu a fost posibilă deoarece nu i-au fost oferite actele necesare.

Prin urmare, solicită Roman Bolocan și Galina Bolocan recunoașterea nulității deciziei de organizarea și desfășurarea licitației cu strigare din 22 noiembrie 2012 privind bunul imobil-bloc administrativ (casă de linie), drumul R15 Bălți-Glodei, km 3400, r-nul. Râșcani, s. Corlăteni.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 19 februarie 2013, în calitate de copârț, în proces a fost atras FPC „Sipuș” SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 26 martie 2013 pricina a fost strămutată la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău conform competenței jurisdicționale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014 a fost respins apelul declarat de către Roman Bolocan și Galina Bolocan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 iulie 2014, Roman Bolocan și Galina Bolocan au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenții au indicat că nu sunt de acord cu decizia contestată și consideră că la adoptarea acesteia instanța de apel nu s-a referit la toate documentele anexate la cauză, nu a expus motivele nepreluării în considerație a unora din ele astfel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apelului.

Indică recurenții că bunul imobil dat le-a fost repartizat în anul 1995, iar conform datelor Registrului de stat al populației, Roman Bolocan și Galina Bolocan dețin înregistrarea vizei de reședință pe adresa mun. Bălți, șos. Glodenilor, km 4, din 16 aprilie 1995.

Susține că este neîntemeiată constatarea instanței de apel precum că imobilul respectiv constituie bloc administrativ, deoarece astfel de statut imobilul la avut în situația din 01 decembrie 2004, fapt indicat în anexa nr. 6, rubrica nr. 16 a Hotărârii Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005, iar pârâtul nu a prezentat date

ale statutului anterior al imobilului și motivelor aflării acolo a persoanelor cu înscris de domiciliu.

La fel, susține că este neîntemeiată afirmația instanței precum că din partea autorităților centrale și locale nu au fost pretenții la înstrăinarea acestui bun imobil, or, art. 18 al Legii nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatzarea proprietății publice, prevede expres necesitatea unui acord prealabil al autorității centrale sau locale la vânzarea lui, astfel de probe la actele pricinii nu au fost prezentate, dar se invocă desinestătător de către instanță, prin ce a fost încălcat principiul imparțialității prevăzut de art. 26 CPC.

De asemenea, menționează că instanța de apel le-a refuzat neîntemeiat cererea cu privire la acordarea ajutorului în conformitate cu art. 119 alin. (1) CPC la adunarea și prezentarea probelor.

La fel, invocă că nu au beneficiat de un proces echitabil în procedură civilă, fiind încălcat un drept al lor cu caracter civil, dreptul la respectarea domiciliului persoanei prevăzut de art. 8 CEDO.

Prin referințele din 16 septembrie 2014, Agenția Proprietății Publice și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor au solicitat respingerea recursului declarat de către Roman Bolocan și Galina Bolocan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că Curtea de Apel Chișinău la 24 mai 2014 a expediat părților, inclusiv recurenților copia deciziei redactate. La 04 iunie 2014 reprezentantul recurenților Ion Gavriliuc a recepționat decizia instanței de apel și la 31 iulie 2014, adică în termenul prevăzut de lege, a depus cererea de recurs.

În conformitate cu art.440 alin.(2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 02 octombrie 2014 a considerat recursurile admisibile și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art.444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În cadrul examinării pricinii s-a stabilit că recurenții-reclamanți Roman Bolocan și Galina Bolocan locuiesc în casa liniară amplasată în perierul drumului național R 15 Bălți –Glodeni, Ultimii s-au adresat în nenumărate rînduri către Ministerului Transporturilor și Gospodăriei Drumurilor în vederea privatizării casei de linie și darea în arendă a lotului de pămînt adiacent drumului național R15 Bălți/Glodeni, km 3+400, care au fost informați că casa de linie și lotul de pămînt sunt proprietate publică a statului și sunt gestionate de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” care le-a transmis spre administrare, utilizare în procesul tehnologic SA „Drumuri Bălți”.

S-a mai stabilit că ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” la 15 septembrie 2006 a informat reclamanții că bunul dat este o parte integrantă a drumului public nominalizat, precum și o proprietate de stat, iar la momentul adresării derula procesul de perfectare a actelor necesare pentru înregistrarea bunului imobil în Registrul bunurilor imobile, ulterior urmînd a fi evaluat costul acestui bun.

La fel, la 17 februarie 2009 Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului a reexaminat petiția reclamantului Roman Bolocan comunicându-i că în conformitate cu prevederile Legii privind administrarea și deetizarea proprietății publice, înstrăinarea bunurilor proprietate publică se efectuează doar prin licitație publică.

Ulterior, în baza contractului de vânzare-cumpărare a blocului administrativ raionul Rîșcani, satul Corlăteni nr. 58 din 19 decembrie 2012 Agenția Proprietății publice prin intermediul directorului Tudor Corpaci a vândut proprietatea statului lui FPC „Sipuș” SRL, care a fost desemnat câștigător al licitației cu strigare, blocul administrativ amplasat în raionul Rîșcani, satul Corlăteni, drumul R 15 Bălți – Glodeni, km 3+400.

Conform pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de determinare și comercializarea activelor neutilizate ale întreprinderilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 480 din 28 martie 2008, activele neutilizate ale întreprinderilor pot fi comercializate tuturor solicitanților contra mijloace bănești la licitații cu strigare, desfășurate în modul stabilit de Guvern. Iar, blocul administrativ amplasat în raionul Rîșcani, satul Corlăteni, drumul R 15 Bălți-Glodeni km 3+400 a fost considerat ca un activ neutilizat în procesul tehnologic al activelor neutilizate în activitatea întreprinderilor.

Din Anexa nr. 6 a Hotărârii Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietatea publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, proprietate a statului aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Comunicațiilor conform situației de la 01 decembrie 2004 rezultă că casa de linie situată în raionul Rîșcani satul Corlăteni, drumul 15 Bălți-Glodeni, k3+400 este o proprietatea a statului și a fost atribuită în gestiune ÎS „Administrației de Stat a Drumurilor” ca bloc administrativ pentru reparația și deținerea drumurilor fiind astfel o parte integrantă a drumului nominalizat și nu un complex cu destinație locativă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele recurenților – reclamanți cu privire la aceea că casa nominalizată le-a fost repartizată ca spațiu locativ, iar faptul că ultimii dețin viză de reședință în acest imobil nu poate schimba statutul imobilului dat din bloc administrativ pentru reparația și întreținerea drumurilor în imobil cu destinație locativă.

Mai mult, este cert faptul că prin scrisoarea Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului Roman Bolocan a fost informat despre aceea că înstrăinarea bunurilor proprietate publică se efectuează doar prin licitație publică desfășurată în modul stabilit de Guvern, iar argumentele recurenților precum că nu au cunoscut despre desfășurarea licitației cu strigare deoarece o licitație întotdeauna este publică și se organizează doar cu publicarea în prealabil a comunicatului informativ referitor la desfășurarea acesteia.

Cu referire la argumentele invocate de către recurenți precum că instanța de apel la motivarea deciziei nu a ținut cont de toate argumentele prezentate de către ei, instanța de recurs le consideră ca fiind neîntemeiate, bazate pe niște declarații formale și urmează a fi respinse, deoarece atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe corespund tuturor normele de drept, sunt clare, înțelese de părțile implicate în litigiu și răspund în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de reclamant și pîrît, instanța de apel nu s-a abținut să nu dea

careva răspunsuri speciale și să nu explice față de recurenți de ce instanța a decis menținerea hotărârii primei instanțe.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel corect a apreciat ca și instanța de fond, aplicabilitatea prevederilor art. 105 și 110 Codul cu privire la locuințe, la care fac referire recurenții și care reglementează noțiunea de „locuințe de serviciu”, fiindcă această noțiune nu are o careva legătură cauzală cu noțiunea de „casa de linie - bloc administrativ”. Iar conform Legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și Hotărârii Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005, casa de linie de pe drumul național R15 Bălți - Glodeni km 3+400 a fost atribuită în gestiunea ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” ca bloc administrativ pentru reparația și întreținerea drumurilor, aceasta fiind o parte integrantă a drumului nominalizat și nicidecum un complex locativ.

Mai mult ca atât, în cadrul examinării în fond și în apel a pricinii date recurentul Roman Bolocan nu a prezentat careva probe care să confirme activitatea acestuia la SA „Drumuri Bălți”, fapt deja stabilit printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, decizia Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2008 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2008.

De asemenea, Roman Bolocan nu a prezentat careva acte care să confirme că casa de linie de pe drumul R15 Bălți - Glodeni km 3+400, r-nul Rîșcani, s. Corlăteni, i-a fost transmisă cu titlu de locuință, ceea ce respinge toate afirmațiile declarative ale acestuia privind investițiile pe care le-a făcut la acest bun imobil, precum și cele invocate cu referire la prevederile art. 105 și 110 din Codul cu privire la locuințe.

În aceste condiții, nu pot fi reținute argumentele recurenților precum că instanțele de judecată la examinarea pricinii nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond și că au fost aplicate greșit normele de drept material, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu cu atât mai mult că argumentele recurenților din recurs sunt similare celor expuse în cererea de apel și care au servit obiect de studiu și în instanța de apel.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către recurenți, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția instanțelor de judecată cu privire la admiterea acțiunii întemeiată și legală.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Roman Bolocan și Galina Bolocan.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014 și hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 mai 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Bolocan și Galina Bolocan împotriva Societății pe acțiuni „Drumuri Bălți”, Agenția Transporturi a Republicii Moldova, Agenția Proprietății Publice și Firma de producere și comerț „Sipuș” Societate cu răspundere limitată cu privire la anularea deciziei privind organizarea și desfășurarea licitației.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătoria

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Oleg Sternioală

Petru Moraru

Ion Corolevschi